

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคนก่อนที่การทำลายล้างเกิดขึ้น ซึมซับความรู้นี้และแล้วอธิบายความรู้แก่ผู้อื่น เพียงเท่านั้นเองที่ลูกจะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้

คำถาม: การกำหนดใจที่พอให้แก่นักเรียนราชโยคี?

คำตอบ: ลูกได้รับการกำหนดว่าหลังจากที่เป็นของพ่อผู้เดียว ลูกต้องไม่ปล่อยให้หัวใจของลูกผูกพันอยู่กับใครอื่นหลังจากที่ทำสัญญาที่จะคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ ลูกต้องไม่กลับมาไม่บริสุทธิ์เลย จงกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์, มากจนกระทั่งลูกนั้นจะอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและครูได้อย่างอัตโนมัติ มีความรักต่อพ่อผู้เดียวเท่านั้นและจดจำท่านผู้เดียวเท่านั้น และลูกจะได้รับพลังอย่างใหญ่หลวง

โอมชานติ พ่อทางจิตหนึ่งที่นี่และอธิบาย ท่านสามารถที่จะอธิบายเพียงเมื่อท่านใช้ร่างนี้เท่านั้น ท่านต้องอธิบายด้วยตัวท่านเอง และแล้วสิ่งที่ท่านอธิบายด้วยตัวท่านเองก็ถูกตีพิมพ์และส่งไปถึงทุกคน ลูกมาที่นี่เพื่อที่จะรับฟังบาปด้วยตนเอง พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังพูดกับลูกๆ ดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่รับฟัง เป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่งผ่านร่างของเขา ดังนั้นก่อนอื่นใดลูกต้องคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณอย่างแน่นอน ได้รับการจดจำว่าดวงวิญญาณนั้นได้อยู่อย่างแยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเวลายาวนาน ใครคือกลุ่มแรกที่ได้อยู่อย่างแยกห่างจากพ่อและลงมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา? เมื่อถามลูกว่า “ลูกนั้นได้อยู่อย่างแยกห่างจากพ่อมาเป็นเวลานานเพียงไร?” ลูกก็ตอบว่า “5000 ปี” นี่คือบัญญัติที่สมบูรณ์ ลูกๆ รู้ว่าลูกได้ลงมาตามลำดับกันไปอย่างไร พ่อผู้ที่เคยอยู่เบื้องบนในเวลานี้ได้ลงมาเพื่อที่จะชำระเบ็ดเตล็ดของทุกคนเวลานี้ลูกต้องจดจำพ่อ เวลานี้พ่ออยู่เบื้องหน้าลูกด้วยตัวเอง ผู้คนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาก็ไม่รู้ถึงอาชีพของพ่อ พวกเขาไม่รู้ถึงชื่อ รูป สถานที่หรือเวลาของท่าน ลูกรู้จักชื่อ รูป สถานที่และเวลา ลูกรู้ว่าพ่ออธิบายความลับทั้งหมดแก่ลูกผ่านพาหนะนี้ ท่านได้อธิบายความลับของผู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างแล้ว ท่านละเอียดอ่อนอย่างยิ่ง พ่อคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ที่ท่านมาที่นี่ยังแน่นอน เป็นงานของท่านที่จะก่อตั้งโลกใหม่ ไม่ใช่ที่ว่าท่านก่อตั้งโลกขณะที่กำลังนั่งอยู่เบื้องบนนั้น ลูกๆ รู้ว่าบาปนั้นกำลังอธิบายแก่ลูกด้วยตัวเองโดยตรงผ่านร่างนี้ นี่ก็เป็นความรักของพ่อด้วยเช่นกัน ไม่มีใครอื่นรู้ถึงประวัติชีวิตของท่าน ก็ตะคอกคัมภีร์ของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าหลังจากความรู้นี้การทำลายล้างก็จะเกิดขึ้น การทำลายล้างต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน การทำลายล้างไม่ได้เกิดขึ้นเมื่อผู้ก่อตั้งศาสนาอื่นๆ ได้มา ในเวลานี้คือเวลาของการทำลายล้าง และเหตุนี้เองความรู้ที่ได้มีการให้แก่ลูกในเวลานี้ก็จะจบสิ้นในเวลาต่อมา ประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดได้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ในเวลานี้ ลูกได้มาเพื่อรู้จักผู้สร้างและสิ่งสร้าง ทั้งสองนั้นคงอยู่ตลอดไปและได้คงอยู่เสมอ บทบาทของพ่อคือการมาในยุคบรรจบพบกัน ความเลื่อมใสศรัทธาคงอยู่มาถึงครึ่งหนึ่งของวงจรแต่ความรู้นั้นไม่ได้คงอยู่ ลูกได้รับมรดกของความรู้นี้เป็นเวลาครึ่งวงจร ลูกได้รับความรู้เพียงครั้งเดียวเท่านั้นในยุคบรรจบพบกัน เพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่ลูกสามารถที่จะมีชั้นเรียนเช่นนี้ได้ ลูกต้องเข้าใจประเด็นเหล่านี้อย่างชัดเจนและแล้วจึงอธิบายให้แก่ผู้อื่น สถานภาพที่ลูกได้รับขึ้นอยู่กับว่าลูกได้ทำงานรับใช้มากเพียงไร ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อจะไปสู่โลกใหม่ สถานภาพของลูกจะขึ้นอยู่กับว่าลูกนั้นได้เข้าถึงและอธิบายแก่ผู้อื่นมากเพียงไร ก่อนการทำลายล้างเกิดขึ้นลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน และคำแนะนำของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ลูกจดจำพ่อเพื่อที่บาปของหลายต่อหลายชาติเกิดของลูกจะสามารถถูกตัดทิ้งไปได้ ลูกต้องจดจำพ่อตราบเท่าที่ท่านเฝ้าแต่สอนลูกอย่างแน่นอน จะมีโยคะกับผู้ที่สอน เมื่อครูสอนลูก ลูกก็จะมีโยคะกับเขา ลูกจะศึกษาเล่าเรียนโดยที่ไม่มีโยคะกับครูได้อย่างไร? โยคะหมายถึงการจดจำผู้ที่กำลังสอนลูก ผู้เดียวนั้นคือพ่อ ครูและสัตกูรู ลูกต้องจดจำท่านอย่างถูกต้องแม่นยำในทั้งสามรูป ลูกได้พบกับสัตกูรูนี้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น เมื่อลูกได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ผ่านความรู้นี้ ระบบของการมีกูรูมากมายนั้นจบสิ้นลง ระบบของการมีพ่อและครูดำเนินต่อไป ในขณะที่ระบบของการมีกูรูนั้นได้จบสิ้นไป เพราะลูกได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ลูกไปสู่ดินแดนที่อยู่เหนือเสียงในทางปฏิบัติและแล้วก็ลงมาที่นี่ในเวลาของลูกเองเพื่อเล่นบทบาทของลูก ลูกได้รับทั้งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ลูกได้รับการหลุดพ้นอย่างแน่นอนด้วยเช่นกัน ลูกจะไปบ้านและคงอยู่ที่นั่นเป็นเวลาสั้นๆ ที่นี่ลูกต้องเล่นบทบาทของลูกผ่านร่างกาย นักแสดงทั้งหมดจะลงมาในตอนจบ เมื่อการละเล่นจบสิ้นลงนักแสดงทั้งหมดก็จะขึ้นมาบนเวที แม้กระทั่งในเวลานี้นักแสดงทั้งหมดนั้นได้รวมตัวกันอยู่บนเวที มีความปั่นป่วนอย่างมากมาย ไม่ได้มีความปั่นป่วนใดๆ ในยุคทอง ในเวลานี้มีความไม่สงบอย่างมาก เช่นที่พ่อมีความรู้ของวงจรโลก ดังนั้นลูกๆ ก็มีความรู้ด้วยเช่นกัน

เมล็ด(the Seed)มีความรู้ว่าต้นไม้ของเราเติบโตอย่างไร และแล้วถูกทำลายอย่างไร เวลาที่ลูกกำลังนั่งที่นี้เพื่อที่จะเพาะ ต้นอ่อนของโลกใหม่ นั่นคือ เพาะต้นอ่อนของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ลูกรู้ว่าลักษมีและนารายณ์ได้ประกาศ สิทธิในอาณาจักรของพวกเขาอย่างไร เวลาที่ลูกเข้าใจว่าลูกจะไปและกลายเป็นเจ้าชายในโลกใหม่ ผู้อาศัยทั้งหมดของโลกนั้นก็จะเรียกตนเองว่าผู้เป็นนาย แม้แต่ในเวลานี้ทุกคนก็พูดว่าบารัตคือประเทศของตน ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกอยู่ใน ยุคบรรจบพบกัน และลูกจะไปสู่วัดของชีวา เวลาที่ลูกกำลังจะจากไปแล้ว ลูกก็จะไปและกลายเป็นนายของวัดของชีวา นี้ คือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก ราชา ราชินีและปวงประชาทั้งหมดนั้นได้กลายเป็นนายของวัดของชีวา อยากรู้ก็ตาม มีระดับที่ต่างกันของสถานภาพในอาณาจักร ไม่ได้มีที่ปรึกษาใดๆ ที่นั่น มีความต้องการที่ปรึกษาเพียงเมื่อผู้คนได้กลับมา ไม่บริสุทธิ์เท่านั้น ลูกจะไม่เคยได้ยินว่ามีที่ปรึกษาของลักษมีและนารายณ์ หรือรามและสีดาเพราะพวกเขาเองมีสติปัญญา ที่สโตประธานและบริสุทธิ์ เป็นเพียงเมื่อผู้คนได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ที่ราชาราชินีนั่นมีที่ปรึกษาเพื่อให้คำปรึกษาแก่พวกเขา เพียงแต่มองดูว่า ในเวลานี้มีที่ปรึกษาจำนวนนับไม่ถ้วน ลูกๆ เข้าใจว่าการละเล่นนี้น่าสนุกสนานอย่างยิ่ง โดยปกติแล้ว การละเล่นต้องน่าสนุกสนานอยู่แล้ว มีความสุขพร้อมกันกับความทุกข์ มีเพียงลูกเท่านั้นที่รู้ถึงการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ไม่มีเรื่องของการร้องไห้และคร่ำครวญ ฯลฯ ในสิ่งนี้ มีคำกล่าวที่ว่า จงคิดว่าจะอะไรก็ตามที่ผ่านไปแล้วเป็นอดีต ไม่ว่าสิ่งใดที่ เกิดขึ้นนั้นลูกกำหนดไว้แล้ว การละเล่นนี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกและลูกทั้งหมดคือนักแสดงในการละเล่นนี้ บทบาท ของ 84 ชาติเกิดของเรานั้นลูกต้องและไม่สูญสลาย ไม่ว่าบทบาทใดก็ตามที่ลูกได้แสดงในแต่ละชาติเกิด ลูกจะแสดง บทบาทนั้นอีกครั้ง เคยมีการบอกลูกเมื่อ 5000 ปีก่อนวันนี้ด้วยให้คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณ คำพูดเหล่านี้ได้มีการอ้างอิง ไว้ในกิตะด้วยเช่นกัน ลูกเข้าใจแล้วว่าเมื่อศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปนั้นได้รับการก่อตั้งขึ้น พ่อพูดว่า จงละทิ้ง ศาสนาทางร่างทั้งหมดของลูกและคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อได้อธิบายความหมายของคำว่า “มาน มานะบาฟ” อย่างชัดเจนมาก นี่คือภาษาที่ท่านใช้ เพียงแต่มองดูว่ามีภาษามากมายเพียงไรในเวลานี้ มีความปั่นป่วนอย่าง มากมายเนื่องจากภาษาที่แตกต่างกัน ไม่มีสิ่งใดสามารถดำเนินไปได้โดยที่ไม่ใช้ภาษา ผู้คนเรียนรู้ภาษาอื่น ๆ อย่างมาก แล้วก็ทำให้พวกเขาใช้ภาษาแม่ของตน ผู้ที่เรียนรู้หลายต่อหลายภาษาก็ได้รับรางวัล มีภาษาอยู่เท่ากับที่มีศาสนา ลูกรู้ ว่าจะที่นั่นลูกจะมีอาณาจักรของตัวเอง และจะมีเพียงภาษาเดียวเท่านั้น ที่นั่นทุก 100 ไมล์ ก็จะมีภาษาที่ต่างกัน ที่นั่นมีภาษา เดียวเท่านั้น พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูก ดังนั้นเฝ้าแต่จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ชีพบาบาอธิบายผ่านบ ราชห์มา ท่านต้องการพาหนะอย่างแน่นอน ชีพบาบาคือพ่อของเรา บาบาสอนลูก บาบาสอนลูก บาบาสอนลูก บาบาสอนลูก ผ่านผู้นี้ ลูกนั้นจะไม่มีวันสวมกอดครูของลูก พ่อได้มาเพื่อที่จะสอนลูก ท่านสอนราชาโยคะแก่ลูกและดังนั้นท่านคือครู และลูกก็เป็นนักเรียน นักเรียนนั้นจะเคยสวมกอดครูของพวกเขาไหม? หลังจากที่ เป็นของพ่อ ลูกต้องไม่ปล่อยให้หัวใจ ของลูกนั้นผูกพันกับใครอื่น พ่อพูดว่า พ่อได้มาเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูก ลูกคือผู้มีร่างกายในขณะที่พ่อนั้นปราศจากร่างผู้ ที่อาศัยอยู่เบื้องบน ลูกพูดว่า: บาบาสอนได้โปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์เกิด! สิ่งนี้หมายความว่าลูกอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ ดังนั้น ลูกจะสามารถสวมกอดพ่อได้อย่างไร? ลูกได้ทำสัญญาและแล้วก็ได้กลับมาไม่บริสุทธิ์อีก ในเวลาสุดท้ายเมื่อลูกได้กลับมา บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์, ลูกก็จะเฝ้าแต่อยู่ในการจดจำระลึกถึงครูและกูรู ในเวลานี้ผู้คนมากมายอย่างยิ่งก็ได้พลาดพลั้ง เนื่องจากอาการกลับมาสปรก พวกเขาจะได้รับรางวัล 100 เท่า ลูกได้พบกับผู้นี้ในฐานะที่เป็นสื่อกลางแล้ว ลูกต้อง จดจำผู้เดียวเท่านั้น บาบาสอน(บราห์มา)พูดว่า ฉันเป็นลูกที่พิเศษของท่าน แต่ฉันไม่สามารถสวมกอดท่านได้! อย่างน้อยที่สุดลูก สามารถที่จะพบกับท่านผ่านร่างนี้ แต่พ่อจะสามารถสวมกอดท่านได้อย่างไร? พ่อพูดว่า ลูกๆ จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นและรัก ท่านเท่านั้น ลูกได้รับพลังด้วยการจดจำระลึกถึงนี้ พ่อคือผู้ทรงอำนาจ เป็นไปจากพ่อที่ลูกได้รับพลังอย่างมากมาย ลูกได้ กลายเป็นผู้มีพลังอย่างมากที่ไม่มีใครสามารถได้รับชัยชนะเหนืออาณาจักรของลูกได้ อาณาจักรของราวันจะจบสิ้น ดังนั้นก็จะไม่มีใครที่นั่นหลงเหลืออยู่ที่จะเป็นเหตุของความทุกข์ นั้นลูกเรียกว่าดินแดนแห่งความสุข ราวันนั้นคือผู้ที่เป็น เหตุของความทุกข์สำหรับทุกคนในทั้งโลก แม้แต่สัตว์นั้นก็มีส่วนร่วมของความทุกข์ ที่นั่นสัตว์นั้นก็อยู่ด้วยกันด้วย ความรักอย่างมาก ที่นี้ไม่มีความรัก ลูกๆ เข้าใจว่าละครนี้เฝ้าแต่หมุนไปอย่างไร เพียงพ่อเท่านั้นอธิบายความลับของตน เริ่ม ตอนกลางและตอนจบของละคร บางคนศึกษาเล่าเรียนอย่างดีมาก ในขณะที่ผู้อื่นศึกษาเล่าเรียนน้อยกว่า ทุกคนนั้น ศึกษาเล่าเรียน ทุกคนในทั้งโลกจะศึกษาเล่าเรียน นั่นคือ พวกเขาจะจดจำพ่อ การจดจำพ่อคือการศึกษเล่าเรียนด้วยเช่น กัน พวกเขาจดจำพ่อนั้นในฐานะผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน ผู้เดียวผู้ให้ความสุขแก่ ทุกคน พวกเขาเรียกหา: มาและทำให้เราบริสุทธิ์เกิด! ดังนั้นพวกเขาต้องไม่บริสุทธิ์อย่างแน่นอน ท่านมาเพียงเพื่อที่จะ ทำให้ผู้ที่มิเกลปราศจากกิเลสเท่านั้น ลูกเรียกหา: โอ อัลล่าห์ มาและชำระเราให้บริสุทธิ์ นี่คือการกิจของท่าน เหตุนี้เองลูก เรียกหาท่าน ภาษาของลูกนั้นก็ควรจะถูกต้องด้วย บ้างก็พูดคำว่า “อัลล่าห์” และบ้างก็พูดว่า “พระเจ้า” และบางคนก็แม้แต่ พูดว่า “พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ” สติปัญญาของผู้ที่มาในตอนสุดท้ายนั้นก็ยังคงดี พวกเขาไม่ได้มีส่วนร่วมของความทุกข์ มากนัก เวลาที่ลูกกำลังนั่งที่นี้เป็นส่วนส่วนตัว ลูกกำลังทำอะไร? ลูกกำลังมองดูบาบาในหน้าผากของผู้นี้และแล้วบาบาก็

มองดูในหน้าผากของคุณ พ่อจะสามารถมองเห็นผู้ที่พ่อเข้ามาในเขาหรือไม่? เขากำลังนั่งอยู่ถัดไปจากพ่อ สิ่งนี้ต้องเป็นที่เข้าใจอย่างมาก พ่อกำลังนั่งถัดกันกับผู้อื่น ผู้นี้ก็เข้าใจด้วยเช่นกันว่าเขากำลังนั่งถัดกันกับพ่อ ลูกพูดว่าลูกกำลังมองดูทั้งสองที่อยู่เบื้องหน้าลูก ลูกเห็นทั้งสองดวงวิญญาณ: บัพและดาตา เวลานั้นลูกมีความรู้ว่าใครที่ลูกเรียกว่าบัพดาตา ลูกๆ ดวงวิญญาณกำลังนั่งเบื้องหน้าบัพดาตา ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาที่นั่งและรับฟังอย่างหลับตา ลูกไม่สามารถศึกษาเล่าเรียนในวิธีนั้นได้ ลูกต้องมองดูที่ครู ผู้เดียวนั้นคือพ่อพร้อมกันกับเป็นครู และดังนั้นลูกต้องมองดูท่าน หากลูกนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านและหลับตาของลูกและเฝ้าแต่สัปหงก ลูกไม่สามารถศึกษาเล่าเรียนในวิธีนั้นได้ นักเรียนต้องเฝ้ามองดูที่ครูอย่างแนบแน่น ไม่เช่นนั้นแล้ว ครูก็จะพูดว่า “เธอเฝ้าแต่สัปหงก เธอเต็มของมึนเมาหรือ?” อยู่ในสติปัญญาของคุณว่าบาบานั้นอยู่ในร่างนี้: ฉัน กำลังมองดูที่บาบา พ่ออธิบายว่านี่ไม่ใช่ชั้นเรียนธรรมดาที่ลูกนั้นจะนั่งหลับตาของคุณ จะมีใครนั่งหลับตาอยู่ในโรงเรียนใหม่? สัทสังอื่น ๆ นั้นก็ไม่ถูกเรียกว่าโรงเรียน ถึงแม้ว่าพวกเขาจะนั่งและถ่ายทอดกิตะ สัทสังเหล่านั้นไม่ถูกเรียกว่าโรงเรียน พวกเขาไม่ได้เป็นพ่อที่ลูกจำเป็นต้องมองดู มีผู้เลื่อมใสศรัทธาของชีวาบางคนเฝ้าแต่จดจำชีวาขณะที่กำลังรับฟังเรื่องราวทางศาสนาด้วยหูของเขา ผู้ที่กราบไหว้บูชาชีวาก็ต้องจดจำชีวาเท่านั้น ไม่มีคำถามและคำตอบในสัทสังอื่นๆ ในขณะที่มี ที่นี้ลูกสามารถหารายได้อย่างมาก คือผู้ที่ไม่เคยหาวนอนขณะที่กำลังหารายได้ ลูกกลับมามีความสุขเมื่อลูกได้รับทรัพย์สินสมบัติ การหาวนอนคือสิ่งซึ่งบอกของความทุกข์ เป็นเพียงเมื่อใครบางคนนั้นเจ็บป่วยหรือได้้อย่างล้มละลายที่เขาเฝ้าแต่หาว ลูกนั้นจะไม่วันหาวหากลูกเฝ้าแต่หารายได้ บาบาเคยเป็นนักธุรกิจ เมื่อเรือเดินสมุทรมาถึงในตอนดึก เขาควรต้องอยู่อย่างตื่นอยู่ สุภาพสตรีบางคน(เจ้าหญิงแขก)ก็จะมาซื้อของที่ร้านในเวลากลางคืน และดังนั้นร้านต้องคงเปิดอยู่เพียงเพื่อสตรี บาบาพูดว่า: จัดนิทรรศการในวันเฉพาะสตรีเท่านั้น และผู้คนมากมายก็จะมา แม้แต่ผู้ที่สวมผ้าคลุมหน้าก็จะมา ลูกสะใภ้ที่นั้นก็ยังคงอยู่เบื้องหลังผ้าคลุมหน้า พวกเขาจะอยู่หลังผ้าคลุมหน้าแม้ว่าเมื่อพวกเขาอยู่ในรถของพวกเขา ที่นี้เป็นเรื่องของดวงวิญญาณ เมื่อลูกได้รับความรู้นี้ ผ้าคลุมหน้าของลูกก็ถูกเอาออกไป ในยุคทองไม่มีผ้าคลุมหน้าใดๆเลย ที่นี้ลูกได้รับความรู้สำหรับหนทางของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. การละเล่นนี้ถูกสร้างขึ้นเพื่อความเพลิดเพลินอย่างมาก บทบาทของความสุขและความทุกข์นั้นถูกกำหนดไว้แล้วในละครนี้ ดังนั้นจึงไม่มีเรื่องของการร้องไห้หรือคร่ำครวญ สติปัญญาของคุณควรจะจดจำว่าไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นนั้นถูกกำหนดไว้แล้ว ลูกไม่ควรจะคิดถึงสิ่งที่ได้ผ่านไปแล้ว

2. นี่ไม่ใช่ชั้นเรียนธรรมดา ลูกไม่ควรนั่งที่นี้พร้อมกับปิดตาของคุณ แต่ควรที่เฝ้าแต่มองดูที่ครูที่อยู่เบื้องหน้าลูก ลูกต้องไม่หาวนอน การหาวนอนคือสิ่งซึ่งบอกของความทุกข์

พร: พร: ขอให้ลูกประกาศสิทธิ์ในสามประกาศนียบัตรของความพอใจและสร้างผลกระทบด้วยชีวิตโยคีของคุณ เป็นเช่นโยคีที่ง่ายตาย

ความพอใจเป็นเป้าหมายพิเศษในชีวิตโยคีของคุณ ผู้ที่อยู่อย่างพอใจอย่างสม่ำเสมอและทำให้ผู้อื่นพอใจนั้นสร้างผลกระทบแก่ผู้อื่นด้วยชีวิตโยคีของพวกเขาโดยอัตโนมัติ เช่นที่เครื่องมือของวิทยาศาสตร์สร้างผลกระทบให้กับบรรยากาศ ดังนั้น ด้วยชีวิตโยคีที่ง่ายตายก็สร้างผลกระทบด้วย สามประกาศนียบัตรของชีวิตโยคีคือพอใจกับตนเอง พอใจกับพ่อและพอใจกับครอบครัวทางโลกและครอบครัวทางจิตของคุณ

คติพจน์: ผู้ที่มีหลักของอำนาจการปกครองตนเอง มีมังกฎของการให้ประโยชน์โลก และนั่งบนบัลลังก์ของสภาพของพวกเขาคือราชาโยคี

*** โอม ชานติ ***